

Mijn oude huis

Hoewel de constructie creativiteit benodigde,
gaf ik mijn vertrouwen aan gecertificeerde bouwers
die meer in hun gelauwerde 'Kunst' zagen,
dan in mijn behoefte aan een stevig huis.
Nu kijk ik uit het raam,
en vraag de hemel om grijs weer,
opdat ik mijn daken zie lekken, en tocht
door mijn botten voel ademen.

Een zwart-witte koe zit op mijn borst
en zwaluwen sterven
achter mijn verschroeide navel.
Ik hamer mijn schoenen vast
met spijkers genaamd naar geliefden,
omdat ik wél houvast kan bieden.
Wraak op de bouwvakkers van weleer.
Ik wil een hangmat
in een knapzak,
en geef mijn huis aan de natuur.

Dank voor de bouw van
mijn, jullie, een huis,
voor de kennismaking met muren.
Maar ik bedank ook voor de deuren,
voor het gereedschap
en de kennis,
om de muren
nu
te slopen.

Echter, ik sloop niet meer.
Het besef te kunnen geeft genoeg kracht,
en de funderingen zijn geheid op wijsheid,
waar ik eindelijk niks meer van verwacht.
Zo, zonder dak, zonder schoenen,
terwijl een verstopte zon mij toelacht,
zeg ik gedag aan jullie, mijn huis,
en ga op zoek naar bomen voor de nacht.